

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Bön (L Sandell, SH 374): Jag behöver ständigt leva, Jesus, av ditt dyra ord. Jag behöver ständigt sitta vid ditt rika nådebord. Jag behöver ständigt taga allt för intet, allting fritt: nåd, förlåtelse och frälsning – allt, o Jesus, är ju mitt! Amen.

I dag ska vi ägna oss åt temat: *Jesus helgar hemmet*. Vi ska inte i detalj gå igenom texten för idag, som vi läste från Joh 2:1–11, alltså berättelsen om hur Jesus förvandlar vatten till vin på bröllopet i Kana. (Här finns länkar till en predikan från 2013 som behandlar texten: [textform: <http://forumjohanneum.blogspot.com/2013/01/jesus-helgar-hemmet.html>] [video: <http://vimeo.com/57784767>] [ljudfil: http://sanktjohannes.info/predikan/mp3/2013/130120_ola.mp3])

Vad ser Gud när han blickar in i våra hem i dag? Jag tror inte att han särskilt ofta ser sådant som vi skulle definiera som helighet. Paulus ger i 2 Tim 3:1–5 en beskrivning av de yttersta dagarna som tyvärr bättre beskriver upproriskhet än helighet:

Du ska veta att i de sista dagarna blir det svåra tider. 2 Människorna kommer att vara egenkära, pengakära, skrytsamma, stolta, hånfulla, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, 3 kärlekslösa, oförsonliga, skvallriga, obehärskade, råa, fiendliga mot det goda, 4 falska, hänsynslösa och högmotiga. De kommer att älska njutning mer än Gud 5 och ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft.

Mycket av det här beskriver just våra hem. Olydnad, gudlöshet, kärlekslöshet. Man älskar njutning mer än Gud. Jag tror att det är så i de flesta hem att man ger mera tid åt tvivelaktiga eller gudlösa filmer och underhållning via dator och surfplattor än åt att umgås kring Guds ord i en sådan anda som aposteln beskriver i Kol 3:16:

Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet. Undervisa och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung till Gud med tacksamhet i era hjärtan.

Är det då så att det också i kristna hem råder ett sken av gudsfruktan, men man förnekar dess kraft? Vi får verkligen rannsaka oss. Har vi Jesus med oss i våra hem? Är han vår rådgivare och vän, eller vill vi hellre klara oss utan honom?

Ett uttryck för upproriskheten är att antalet skilsmässor numera är mer än hälften av antalet ingångna äktenskap. Och då har antal äktenskap gått ner kraftigt. Äktenskapet hålls inte i ära och den äkta sängen bevaras inte obesmittad, som Hebreerbrevet föreskriver (Hebr 13:4). I klartext ser vi det av att också ungdomar från kristna hem flyttar samman och lever ihop utan att gifta sig, något som verkligen inte håller äktenskapet i ära.

Låt oss nu söka vägledning i Skriften genom att begrunda två ämnen:

1. Helgade i Jesus
2. Det heliga hemmet

1. Helgade i Jesus

När Paulus skriver sina brev börjar han ofta med att rikta sig till "de heliga". Vilka är det? Vi ska ställa en annorlunda fråga:

Varför kom Jesus till jorden? I Luk 19:10 får vi svaret:

Människosonen har kommit för att söka upp och frälsa det som var förlorat.

Bakgrunden är att vi var förlorade, alla. *Alla gick vilse som får*, säger Jesaja (53:6), *var och en gick sin egen väg*. Det här tillståndet är motsatsen till helighet. Helig är den som är avskild av Gud, för Guds gemenskap. Motsatsen är att vi blandar oss med synd och ogudaktighet som finns i världen, och som finns i vårt eget kött. Vi bär syndens smitta från födelsen. Det är vårt naturliga tillstånd. Därmed är vi under Guds vrede.

Jesus kom till jorden för att Gud såg oss i det här bedrövliga tillståndet, där vi var destinerade att tillhöra djävulen för en evig förtappelse. Han kom för att söka upp och frälsa det som var förlorat.

Vilka gäller det? Vi sjunger i en psalm: *Jesus för världen givit sitt liv*. Det här är helt bibliskt

och rätt. Jesus gav sitt liv för hela världen. Johannes skriver i sitt första brev (1 Joh 2:2):

Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens.

Ordet försoning vill jag stanna lite inför. Det är kopplat till en institution som vi känner från Gamla testamentet: offer. Det fanns en plats i tabernaklet, senare i templet i Jerusalem, som kallades nådastolen. Det var locket på förbundsarken som innehöll lagens tavlor. I GT skulle översteprästen en gång om året offra blod på nådastolen för att försona, eller täcka över Guds vrede över synden. Så skulle allt folket få veta att de hade en nådig Gud, för blodet var försoningen för synderna.

I Rom 3:23f beskriver aposteln vad den platsen har för betydelse för oss:

Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, 24 och de förklaras rättfärdiga som en gåva, av hans nåd, därför att de är friköpta av Kristus Jesus. 25 Honom har Gud ställt fram som en nådastol genom tron på hans blod.

Det är Jesus som är nådastolen! Ordet betyder egentligen *försoningsmedel*, det som skaffar oss förlåtelse för synden.

Det som skedde när Jesus dog på korset var att han friköpte oss, nämligen från straffet som borde ha drabbat oss på grund av vår synd. Och det gäller alla människor, för alla människor har syndat och saknar härligheten från Gud, och i lika mån gäller det som Jesus har gjort alla människor. Det frågas inte efter hur vi har levt eller hur vi själva har försökt helga oss med olika andliga övningar eller om vi klarat av att leva rätt enligt Guds bud. För det klarar vi inte. Ingen enda har kunnat uppfylla Guds bud till punkt och pricka, utom en enda: Jesus. Han levde rent. Han var helig, avskild från synden.

I 1 Kor 6:9f beskriver Paulus orättfärdigheten och vad som följer av den:

Vet ni inte att orättfärdiga inte ska få ära Guds rike? Bedra inte er själva! Varken sexuellt omoraliska eller avgudadyrkare, varken äktenskapsbrytare eller de som låter sig utnyttjas

för sådant, varken tjuvar eller giriga, varken drinkare, förtalare eller utsugare ska ära Guds rike.

Här talar aposteln om att leva i synd, att ägna sig åt synd som man gör ett hantverk. Den som gör så drar över sig evig förtappelse. Hur kan då någon människa kallas helig? Paulus inleder ju sitt till brev till korintierna så här (1 Kor 1:2):

Till Guds församling i Korint, de kallade och heliga som helgats i Kristus Jesus, tillsammans med alla som åkallar vår Herre Jesu Kristi namn på varje plats där de eller vi bor.

Jo, det har hänt något med dessa människor som han kallar heliga. De var just sådana tidigare, men inte längre (1 Kor 6:11):

Sådana har några av er varit. Men ni har tvättats rena, ni har blivit helgade, ni har förklarats rättfärdiga i Herren Jesu Kristi namn och i vår Guds Ande.

Några av er har varit sådana, säger han. Men ni är inte sådana längre. Vad är skillnaden? De har börjat tro på Jesus, och de har fått del av den försoning som han har skaffat åt alla människor genom sin död på korset. De har sett att de är syndare och de har ångrat sin synd, de har bett Gud om förlåtelse och de har sett att Jesus är deras Frälsare. Därmed är de heliga. De har ingen egen helighet, men de är heliga i Honom. *Ni har förklarats rättfärdiga i Herren Jesu Kristi namn och i vår Guds Ande.*

Det om dem som Paulus skriver (1 Kor 1:30):

Tack vare honom är ni i Kristus Jesus. För oss har han blivit vishet från Gud, rättfärdighet, helgelse och återlösning.

Dessa människor som aposteln i början av sitt brev tilltalar som heliga kritiserar han ändå senare för olika synder, som splittring och sexuella synder. De är inte i sig själva fläckfria och rena, men de har gjorts heliga i Kristus Jesus. De är kallade ut från världen för att leva med honom, trots att de bär på svagheter.

På samma sätt kan jag också säga till dig som lyssnar: du är också en av dem som Jesus har kallat för att tillhöra honom. När du blev döpt, som jag antar att du är, då blev du klädd i Jesu

rättfärdighet. I den dräkten får du kalla dig helig. Inte i dig själv, utan i Honom. Du ska inte fastna med att se på dig själv. Där finns ingen helighet. Men se på Jesus! Han är din helgelse. Det är därför som Jesus vill helga ditt hem till att vara en plats där han är med och välsignar. Så som han kom till dem som vigdes till äktenskap i Kana, så vill han också fylla ditt hem med sin välsignelse.

2. Det heliga hemmet

Jesus var med sin mor och sina lärjungar bjudna till ett bröllop. Det skedde just i början av hans offentliga verksamhet, och Johannes beskriver det första av de tecken som Jesus gjorde. Jesus räddade en pinsam situation, den värsta skam som kunde drabba värdfolket, nämligen att vinet tog slut. Vinet står i Bibeln ofta som ett uttryck för glädje.

Här måste jag skjuta in några ord om bruk och missbruk av vin. Vi vet att alkoholen har ställt till mycket elände, och många hem och familjer har blivit ödelagda genom alkoholmissbruk. Därför är vi många som avstår från alkohol, kanske för att vi är lärda så i våra kristna hem, eller för att vi har sett hur stor skada alkoholmissbruket lett till. Och det är gott och rätt att akta sig och varna för missbruk. Vi läste ju också att drinkare inte ska ärva Guds rike. Men vi har ingenting i Bibeln som säger att ett *varje användning av vin* är förbjudet för en kristen. Man kan inte hävda att det vin som Jesus skapade genom ett under inte var riktigt vin. En grundligare genomgång av den här frågan får vi låta anstå. För den som vill lära sig mera vill jag rekommendera Hans Ahlskogs bok *I frihetens gränsland*, där den här frågan noggrant tas upp.

Det som vår text och vårt ämne i dag har som huvudsyfte är att visa hur Jesus vill förvandla våra äktenskap och våra hem från att vara bundna av världens makter till att bli välsignade med hans frid och glädje.

Vi får börja med skapelsen som Jesus också lärde och hänvisade till. I 1 Mos 2:24 står det direkt efter kvinnans skapelse:

Därför ska en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de ska bli ett kött.

I Evangeliska folkhögskolans bibliotek hade vi en bok som särskilt på 1980-talet blev grundligt läst och sliten. Den hette "Gifta oss? Just det!" och var skriven av en äktenskapsrådgivare Walter Trobisch (original på engelska: *I married you*). Han visar hur de här orden som konstituerar det kristna äktenskapet har tre delar: (1) det offentliga, vigseln (lämna sin far och mor), (2) troheten (hålla sig till) och (3) det intima samlivet (ett kött). Orden beskriver en triangel. Det rätta sättet att gå in i äktenskapet är från den offentliga vigseln. Det ska inte börja med samlivet ("sambo"). Vigseln är ett löfte inför Gud att vara trogen intill döden. Med den föresatsen kan ett äktenskap hålla "i nöd och lust", alltså inte bara när det går bra och man känner för det, utan också, och särskilt, när det är prövningar och svårigheter. På det sättet har också barnen, som är Guds gåva, den trygghet de behöver.

Att äktenskapet ingås mellan en man och en kvinna är helt självklart både enligt naturen och enligt Bibeln. Det är ett bevis på hur orättfärdigheten går framåt när man i dag påstår att också en man och en man eller en kvinna med en kvinna kan ingå ett sådant äktenskap. Men den frågan går vi inte desto mera in på i dag, det skulle föra för långt. Vi kan bara konstatera att dagens samhälle gått in på en olycklig väg, som Skriften kraftigt fördömer, och en bottennotering nås när man om en dryg vecka inleder en rättegång mot dem som står för vad Guds ord säger.

När Jesus får vara med från början och äkta makar vill följa Guds goda vägledning kan också barnen välsignas. De bärs till Jesus redan i späda ålder för att tecknas med korsets tecken och bli döpta i vatten för att så bli klädda i hans rättfärdighet och födas till nytt liv av den Helige Ande. De får ha far och mor som en trygghet i sin uppväxt – om det inte händer att någon tas ifrån dem – och de behöver inte oroas av att bli övergivna. De får lära sig känna Jesus redan från små, de får uppleva den stora förmånen att ha Jesus med i familjeandakter, och de får bli medlemmar i en församlingssamfund med förmaning och vägledning.

När barnen växer upp möts de tyvärr av mycket ont. De blir kanske ifrågasatta för att de

inte tar emot allt som skolan erbjuder, och som den kanske rentav påtvingar dem. De lever inte ett liv i världen och kan möta hån och förakt för det. Men de behöver ett hem som ger dem styrka och kraft från Guds ord. Det går inte skärma av dem helt från världens faror, men de behöver få en sådan fostran som ger kraft att bevaras på den rätta vägen. Därför behöver de gemenskapen i församlingen där de får hjälp och stöd.

Nu behöver dessa barn och unga mycken hjälp. De behöver också hitta livskamrater som har samma mål och trygghet i livet. Därför behöver församlingen erbjuda en större krets av gemenskap där våra ungdomar kan lära känna andra som har samma tro. Och vi behöver kärleksfullt lära dem att akta sig för farorna längs vägen, alla de försåtliga meningar som bygger på otro och förnekelse.

För det behöver vi ha Jesus med oss. Vi kan inte ha tillräckligt mycket av honom. Därför ber vi:

Jag behöver ständigt söka skydd och kraft i dina sår. Utan dig, o Herre Jesus, otrygg överallt jag går. Jag behöver ständigt blodet som för mina synder rann. Ty allenast uti detta liv och salighet jag fann. Amen.